

INTERVIEW FRANS WAGEMANS

ZIN in een nieuw avontuur

Met verkwast en klauwhamer tot nieuw leven gewekt. Ex-wethouder/raads-lid Frans Wagemans (53) uit Einighausen opent rond de zomer een bed & breakfast in Mechelen. Gedienstigheid in de genen.

door Frans Dreissen
foto's Annemiek Momms

Het panorama vanuit de woonkamer over het glooiend landschap is weids en fascinerend. Onder een witte deken lijkt de natuur in een soort rust gedompeld. „Ik heb dit uitzicht in een droom gezien”, gebaart Frans Wagemans, met een uitbundige armzwaai voor het raam. „Mijn vrouw en ik waren op huizenjacht in de omgeving, toen ik dit plaatje herkende. Dit is het. Dit is mijn plekje, hier moet ik zijn. Ik wist het zeker.” De onderhandelingen met de makelaar verliepen stroef en leken op een deceptie uit te draaien. „Na een afgewezen finaal bod heb ik nog een allerlaatste poging gewaagd. We hebben een mooie brief naar de eigenaar gestuurd, met daarin alle kansen en potentie die wij in dit pand uit 1780 zien. En na vervolgens nog eens vier uur praten, kon de deal ten slotte toch worden beklonken.” Een nieuwe woning, een nieuwe

omgeving, een nieuwe toekomst. „Ik vond het eerlijk gezegd na 350 sollicitatiebrieven welletjes. Ik ga voor mezelf beginnen. Een bed & breakfast, heb ik tegen mijn vrouw en twee kinderen gezegd. Ik heb me erin verdiept, een concept bedacht met rust en activiteiten. In april vorig jaar hebben we ons huis in Einighausen verruild voor dit pand. En nou ben ik al enkele maanden bezig met opknappen; onder meer de transformatie van twee appartementen in drie studio's onder de eigen woning.” Frans Wagemans stapte in december 2005 op als wethouder in Sittard-Geleen na politieke deining. „Niet dat ik het idee had dat mijn houdbaarheidsdatum erop zat, al kan ik me natuurlijk vergissen”, zo zegt hij. En na nog een raadsperiode als lokale eenmansfractie verliet het voormalig stemmenkanon in 2010 voorgoed de politieke arena. Actief en gedreven als hij altijd is, zocht hij elders emplooi. Frustrere-

rend echter was het om als persoon met een toch aanzienlijke positie in de maatschappij nergens meer echt aan de bak te kunnen komen. „Ik heb hier en daar wat baantjes gehad. Ik voel me immers nergens te goed of te groot voor; ben zeker ook geen zeurderig type. Via een uitzendbureau heb ik bijvoorbeeld een poosje met boeken geslept in het magazijn van het inmiddels failliete Libridis. Vanuit mijn universitaire opleiding gezondheidswetenschappen, maar ook de studie alternatieve geneeswijzen, heb ik zelfs enkele vrouwen met speciale middeltjes van hun overgangsklachten verlost. Maar een degelijke vaste job? Te oud, dan weer te hoog opgeleid voor de baan. Nadrukkelijk speelde ook het politieke leven mij in sollicitaties regelmatig parten. Ik ben beschadigd; door enkele politici en door de media. Onterecht. Maar wanneer werkgevers mijn naam googelen dan komt die bagger tel-

kens als eerste boven en gooien ze die keihard voor de voeten. Hoe wil je je dan nog verweren? Als je eenmaal beschadigd bent, dan denken mensen dat je iets hebt.” In plaats van een mogelijke burgemeestershamer hanteert Frans Wagemans nu de klauwhamer. „Ik kijk met plezier terug op de politiek, op die paar aanvaringen aan het eind na dan. Ik stond aan de wieg van wat nu de Sportboulevard heet en heb de financiën op orde gebracht. Eigenlijk is niks mislukt. Ik heb politiek met passie bedreven; was ook dag en nacht bereikbaar voor iedereen. En met diezelfde bevoegdheid stort ik me nu in het nieuwe avontuur. Ik koester de vrijheid en heb straks hopelijk ook weer een inkomen.” Van de druk, de plicht om te presteren, de gejaagdheid en stress, naar de rust. Alhoewel, de stilte in het heuvelland is bedrieglijk. Zes dagen breken en bouwen in eigen huis. „Je bent toch continu bezig. Ik vind

verbouwen leuk, ben altijd al een beetje doe-het-zelver geweest. Ma vond dat ik alles moest kunnen.” Daarnaast brengt hij zijn zoon die nog op Trevianum zit, elke werkdag naar het station in Heerlen en zorgt hij voor het avondeten. „Ik ben enthousiast, superblij dat ik me nuttig kan maken. Ik heb ge-

‘Bed & breakfast; mijn idee, mijn besluit, mijn job’

leerd dat je je in het leven moet concentreren op een paar dingen. Ik ga dan ook helemaal voor die bed & breakfast. Mijn idee, mijn beslissing, mijn job.” Hij zweert verder bij wellness, bij elke dag hardlopen („Dat is meditatie voor mij”) en gezonde voeding. „Een boterham met kaas en augurk. Biologische producten ook.

Grankoffie bijvoorbeeld, Chinese kruiden 's morgens en vitaminen. Ik probeer bewust en gezond te leven. Al is dat natuurlijk geen garantie dat je oud wordt. De angst voor kanker, die zit er na het overlijden van mijn moeder toch wel in. Als je dan ook nog ziet en hoort hoe er met onze voedingswaren wordt geknoeid...”

In zijn bed & breakfast-concept is enkel plek voor vers tot en met het bloemetje op tafel voor zijn toekomstige gasten. Voor typische streekproducten ook. En ontspanning. „We gaan nog een sauna in de tuin bouwen en er zijn mensen in de buurt die massages geven.” Nog enkele maanden tot de opening. „In juli, augustus moet alles klaar zijn.” Voor Frans Wagemans geen tijd voor verveling. Het is aanpakken, aanpoten. „Ik zie hier potentie, nieuwe toekomst.” Visie, verkwast en klauwhamer hebben de nieuwe avonturier in hem gewekt.